

RALUCA POENARU

baticul și-l înnoadă din nou. Mona să lase amestecatul, că a amestecat destul. Să se ducă la tovarășa Mihăileanu de la etajul 1 și să o roage să-i dea împrumut o lingură de bicarbonat, că a rămas fără. Și tovarășii de la Casa de Comenzi i-au greșit comanda. Sunt anii '70 și Casa de Comenzi e cea mai luxoasă variantă a unei gospodine de a-și face aprovizionarea. Gospodina se așază comod pe taburetul de lângă telefon și formează un număr. Cineva îi răspunde, ea spune ce dorește și cât dorește. Zahăr, făină, cacao, bomboane cubaneze, iaurt, dulceață. Peste câteva ore, un tovarăș din comerț sună la ușă. Are halat alb și o lădiță metalică în care i-a adus comanda. Bine, câteodată nu e chiar toată-toată; mai lipsește câte ceva. Cum ar fi acum. Uite că de data asta, tovarășul cu halat alb nu pusese în lădiță și bicarbonat.

*

Nu, mama sigur n-a comandat ăsta, cum îi spune... Am stat lângă ea când a făcut comanda și nu-mi aduc aminte să fi spus nici *bocarbinat*, nici *bicobarnat*, nici *bocarbanit* și nici altfel. E un cuvânt greu ăsta, dar dacă l-aș fi auzit, sigur mi-aș fi adus minte. Ar trebui să recunoască dacă a greșit, pe noi așa ne-a învățat tovarășa învățătoare, e important să fim atenți și să nu greșim, dar dacă se întâmplă, atunci nu trebuie să ne ascundem sau să mințim; trebuie să ne recunoaștem cinstit greșeala, să

POVESTEA TĂCUTĂ A LUMILOR MELE

ne pară rău și data viitoare să avem grijă să nu mai facem. Așa ar trebui să facă și mama, dar poate că pe ea nu a avut cine să o învețe, că ea nu e din București, e din alt oraș, un oraș mai mic care se numește sat și se mai numește cumva dar nu mai știu eu cum anume, tot ce știu e că acolo nu erau prea mulți tovarăși învățători care să te învețe ce și cum să faci, dar pe mama n-a interesat-o asta, ea a fost cuminte, și-a văzut de treabă și a învățat singură, atât de bine a învățat încât au trimis-o de acolo tocmai aici la București la Facultatea de Matematică, iar ea a venit, și-a văzut de treabă și a învățat, a învățat mereu și nimic altceva nu a făcut, a fost șefă de promoție și când a terminat facultatea s-a organizat o festivitate frumoasă de premiere la Cercul Militar, tinerii ofițeri le-au oferit flori absolventelor, întâmplarea a făcut ca tocmai tata să fie cel care a tras la sorți să-i dea mamei buchetul, ea l-a luat și i-a dăruit în schimb inima ei, m-am gândit dintotdeauna că mama nu s-a priceput niciodată la schimburi, cum să-ți dai inima pe niște flori, florile se usucă în câteva zile și-apoi o apucă pe drumul întunecat al ghenei, eu n-o să fac niciodată așa ceva, eu n-o să-mi dau inima pentru niște amărâte de buruieni, dar asta nu le-am spus alor mei, nu trebuie să știe ei tot ce cred eu, eu cred și lucruri pe care ei nu le cred, dar asta e altă poveste, i-am întrebat cum adică tata a tras la sorți, ce înseamnă asta, ei mi-au spus că cineva a scris numele absolventelor pe câte un bilețel, au amestecat bilețelele într-o șapcă și

RALUCA POENARU

fiecare ofițer a luat câte o bucuțică din aia de hârtie, eu mă gândesc cum ar fi fost dacă lua altcineva biletul cu numele lui mama, aveam alt tată sau poate nu aveam tată deloc, chiar, oare asta s-o fi întâmplat cu copiii care n-au tată, nu, nu cred că e așa, cred că lucrurile se petrec altfel, dar nu știu eu cum se petrec lucrurile astea, astea sunt treburi de oameni mari și eu, deși am crescut o grămadă de anul trecut până acum, tot un copil sunt, așa zice și doamna Mihăileanu care nu e tovarășă cum zice mama, ci doamnă, nu știu care e diferența, dar poate că nu știu tocmai pentru că, așa cum zice și ea, eu sunt copil încă și copiii nu trebuie să știe atâtea lucruri, nu trebuie să știe că a început deja criza, că e criză de *bocarbi* din ăla în oraș și că o să fie criză și mai mare, din ce în ce mai mare, răul se strecoară pe nesimțite, dacă un an întreg n-o să se mai găsească *bacorbi* lumea o să și uite c-a existat vreodată, săracele gospodine își fac treaba cum pot și ele, fiecare cu ce are și dacă mama de-abia acum a rămas fără, înseamnă că e foarte bine organizată sau are sursele ei, da, mama își planifică totul dinainte și scrie pe un caietel, scrie cât zahăr am consumat și când trebuie să cumpărăm, dar uite că acum criza asta de care nu trebuie să știu eu a luat-o pe nepregătite, dar de aia e bine să ne ajutăm între noi, că altfel de ce-am mai fi vecini, altfel am fi străini care stau fiecare în lumea lui străină, așa îmi explică doamna Mihăileanu și pentru că nici ea nu are *bicobarnat*, scoate din dulap o sticlucă de o litră, chiar așa îi spune

POVESTEA TĂCUTĂ A LUMILOR MELE

– litră, nu litru – litra înseamnă un sfert de litru, așa să răspund la școală dacă mă întreabă, sticla are dop de plută, îmi plac foarte mult *doapele* de plută, tata spune că nu se zice *doape*, se zice dopuri, dop-dopuri, îmi explică el, dar eu nu vreau să zic dopuri, că atunci, de ce nu se zice prosop-*prosopuri*? dar cu el n-o scoți la capăt, așa că mă prefac că am uitat și de fiecare dată tot *doape* spun, cum sigur e bine dar nu știe el, aș putea să o întreb pe doamna Mihăileanu, dar cred că acum n-o interesează așa ceva, acum o interesează să toarne fix o lingură de apă din sticla aia, să golească lingura într-o ceașcă și să pună imediat dopul la sticlă, mă întreb de ce atâta grabă, dar îmi dau seama singură, repede, repede de tot, nu știu ce fel de apă e în sticla de o litră cu *doapă* de plută, dar sunt sigură că e stricată, poate că doamna Mihăileanu doar se dă vecină bună care vrea să ne ajute și de fapt e o străină din altă lume care încearcă să ne omoare, apa e împutită, duhnește cumplit, îmi vine să vomit, mă țin de nas și fug la chiuvetă, doamna Mihăileanu râde și nu înțeleg nici în ruptul capului ce e de râs la un copil căruia i se face rău de la o otravă dintr-o sticlă de o litră, ea îmi spune că e amoniac și miroase cam înțepător, dar în cantități mici e bun pentru prăjituri, nu pot să cred că mama o să pună scârboșenia asta în tortul Diplomat pentru aniversarea de 30 de ani a lui tata și degeaba s-a mai învoit azi de la lucru ca să pregătească masa festivă, că o să distrugă tot, o să strice tortul, o să pută în tot